

Ki je to nesečo učinil, a ni zapo-
 mila nikogar. In tako misle, da
 je to storilo mlinsko Rolo in ji
 mladico ubilo, ga se svojo mreno
 tako razdese in unici, ter se po-
 zneje nikdar več na tem mestu
 ne prikaže. —

327/143

O. pravlice

o vilah v Gorniku.

Gornik, je Mrzlica sosedna gora
 proti vzhodu ležeca v Goriški ob-
 cini. O vilah v Gorniku si tu Raj
 ljudstvo tako le pripoveduje:

Vile so bite prelepe bele in mlade
 deklice, "divice" ki pa niso poznale
 ne matere in ne očetov. Imele so
 dolge svilne rumene glave podolne
 lase razpušene, ker si jih niso
 spletale. —

ampak padale so jim pristo do kolen. -
 Vendar so se jako marljivo česale in so
 vselaj v jutrajni zarji. Oblačile so se
 v belo tunico, ki jim je pokrivala vro
 truplo dole do pete. Bile so vedno mlade,
 de lepe in zaledivice, ker se niso
 nikdar postarale. Človeške družbe
 so se bale, če ravno niso ljudi sovražni,
 le in nikomur nič zalega storile. Redar
 so bile v dolini. Kanovale so v visokih
 jeltah v Gorniku in tudi v blizini. -
 Le v svetlih mesečnih nočeh, zapustile
 su svoja bivalja, in okolo polnari
 padale so se v dolino in so imele okolo
 gradov svoj plas. Redar se je mesec
 spet niso znale v svoja bivalja, ker
 so morale de solmnega s shoda v dolini,
 ni o stati, in se la potem so šle nazaj
 v velikansko jeltko v Gornik. -
 Ljudje se jim imele radi. Ker jim
 niso nič škodovala temveč koristile.

tem, da je prvorod, koder so sedale in po-
 ležavale vse dobro obrodilo. — Le
 takrat se jim je bilo bati, če je kdo v
 njihove, bivaličke prišel in hotel
 njih palate (visoke) jelke posekati.
 Takrat so v pa celo razsedile. Na
 stalo je grozno šumenje po gajrdu
 lamile so vrhe dreves ter jih metale
 clocek na glavo; — in so ga tako
 s sitnim kričem in hrupom v mr-
 tile, da se je celo od bližnjih gor
 kakor grom udevalo. Kdor je
 sekirno na jelko nastavl, navel
 je gotovo smet za to delo, ker je ne-
 sekano jelko morala vilo zapusti,
 ti in si drugo drevo za stanovanje
 posekati. Vmrtnega clovka so
 vselaj v celikozalostjo pod vrtlo
 jelke pokopale, to so bile njih za-
 puščene stanovanja. Ulogin

327/144
 Lindjem sorode pomagale. —

4.
 pravljica

O Fairstreu vrtne Matere Božje
 v Reki
 nad H. Paulam. —

Razniti iz Kronicke tamnege
 kupnišča. —

La casa gospodstva nekaj močvirnih
 in sloviskih celjskih grofov, ki so tam
 tukaj svoja posestva imeli se prigodi
 da v velikim averijskem lovcu eden
 jmed grofovskih lovcev po teh Fairas
 se celo govarskih krajcev, od svoje lovke
 družbe zabrede tako daleč v gozd, da
 vsega zmo tenege in z beganega gosta
 megla in temna noč v gozdu zasaci.
 Da si revez Rod in Ram pomagati
 ne ve. V toliki zadregi zdi hujš Boga
 moli, ter prosi in Rlice Marijo Mater